

**IN HET INTERNATIONAAL GERECHTSHOF TE DEN HAAG
STRAFRECHTELIJKE AANKLACHT WEGENS GENOCIDE TEGEN
ABDURRAZACK 'ZACKIE' ACHMAT**

**Aan:
Hoofdaanklager Luis Moreno-Ocampo
Internationaal Gerechtshof
Maanweg 174
2516 AB Den Haag
Nederland**

INHOUDSOPGAVE

DE AANGEKLAAGDE p 3

DE AANKLACHT p 3

FEITEN VAN RECHTSBEVOEGDHEID p 3

BIJZONDERHEDEN VAN DE AANKLACHT p 4

CRIMINEEL MENTAAL COMPONENT p 26

**FEITEN DIE ELKE VERDEDIGING OP GROND VAN DWALING TEN
AANZIEN VAN FEITEN TENIETDOEN p 27**

**FEITEN DIE ELKE VERDEDIGING OP GROND VAN EEN GEESTELIJKE
ZIEKTE OF DEFECT UITSLUITEN p43**

**FEITEN VAN VERZWARENDE OMSTANDIGHEDEN VAN DE MISDAAD
p 46**

PASSENDE CRIMINELE STRAF p 55

DE AANGEKLAAGDE

De aangeklaagde persoon van deze strafrechtelijke aanklacht is Abduzarrazack Achmat ('Achmat'), beter bekend onder zijn bewonderaars bij zijn troetelnaam 'Zackie', een 44 jarige man die zijn bedrijf leidt vanuit Main Road 10, Muizenberg, Cape Town (Kaapstad), Zuid Afrika.

DE AANKLACHT

Achmat is schuldig aan het misdrijf genocide, de zwaarste misdaad onder de 'meest ernstige misdrijven die de internationale gemeenschap in haar geheel aangaan' gespecificeerd in Artikel 5.1(a) van het Statuut van Rome van het Internationaal Gerechtshof, en gedefinieerd in Artikel 6:

Voor de toepassing van dit Statuut, wordt verstaan onder 'genocide' elk van de volgende handelingen gepleegd met de bedoeling een nationale etnische of godsdienstige groep, dan een groep behorend tot een bepaald ras, als zodanig geheel of gedeeltelijk te vernietigen:

- a) het doden van leden van de groep;
- b) het toebrengen van ernstig lichamelijk of geestelijk letsel aan leden van de groep; [...]

FEITEN VAN RECHTSBEVOEGDHEID

Zuid Afrika ('de Staat die partij is') is een partij van het Statuut van Rome; Achmat is een Zuid Afrikaans staatsburger; Achmat heeft zijn misdaad

gepleegd op het grondgebied van de Staat die partij is; er is geen algemene wet of statutaire voorziening voor de vervolging van genocide door de Staat die partij is, met als gevolg dat Achmat's misdaad niet door de nationale gerechtelijke autoriteiten in Zuid Afrika vervolgd kan worden; en hoewel Achmat begon met het uitvoeren van zijn misdaad voor 1 juli 2002, de datum waarop het Statuut van Rome van kracht werd, bleef hij actief doorgaan met het bedrijven van de misdaad sinds deze datum, waardoor hij alsnog onderworpen is aan vervolging door het Internationaal Gerechtshof.

BIJZONDERHEDEN VAN DE AANKLACHT

Achmat leidt de Treatment Action Campaign ('TAC'), een professionele lobbygroep die hij heeft opgericht in Zuid Afrika om luidruchtig ten voordele van de multinationale farmaceutische industrie gepatenteerde chemicaliën te promoten die zij marketen als zogenaamde 'antiretrovirale drugs' ('ARVs') voor de behandeling van AIDS.

Hoewel de TAC de farmaceutische industrie heeft bekritiseerd op de prijsstelling van ARVs (daarbij hun commerciële reputatie nadrukkelijk oppoetsend), en ermee pronkt dat zij er financieel onafhankelijk van is (hoewel zij samenwerkt met organisaties die er openlijk door gefinancierd worden), met als uiteindelijk praktisch gevolg dat de TAC in Zuid Afrika functioneert als haar marketing agentschap.

Niettegenstaande de functies in naam binnen de TAC die formeel vervuld worden door tientallen van betaalde werknemers in provinciale kantoren en

dochterondernemingen door geheel Zuid Afrika, is het algemeen bekend dat Achmat de eigenaar is van de gehele organisatie, haar agenda en operaties leidt, en zich inzet als zijnde het zijn persoonlijke verantwoordelijkheid deze uitgevoerd te krijgen. Uit dit oogpunt beschreef het nieuwsblad *Rapport* op 10 februari 2002 Achmat treffend als het 'meesterbrein' achter de TAC, en is hij dienovereenkomstig persoonlijk aansprakelijk voor haar criminele activiteiten.

Sinds haar begin in 1998 is de TAC betrokken bij een intens drukkende, ondermijnende politieke campagne tegen de Zuid Afrikaanse democratische regering om haar te dwingen handelsovereenkomsten af te sluiten met de farmaceutische industrie voor de aankoop van ARVs, en deze drugs op recept te verstrekken in openbare ziekenhuizen en klinieken en toe te dienen aan de arme, voor het meerendeel Afrikaanse, bevolking. Met dit project was het TAC volledig succesvol. In het interview door de *Mail&Guardian* op 30 november 2006, claimt Achmat – onbetwistbaar – dat

Ons grootste succes is dat we de regering een behandelplan hebben doen accepteren. [Ons] één na grootste succes: de moeder op kind preventie rechtszaak die we gewonnen hebben.

Achmat's refereert met zijn 'grootste succes' naar het capituleren van de Zuid Afrikaanse regering op 17 april 2002 aan zijn eis de ARVs in de openbare gezondheidszorg op te nemen.

Achmat's 'één na grootste' succes was het behalen, middels het verstrekken van onjuiste en incomplete informatie aan de rechtbank, van een gerechtelijk uitspraak op 14 december 2001, bevestigd in hoger beroep op 5 juli 2002, dat de

Zuid-Afrikaanse regering dwong nevirapine te verstrekken, een andere sterk toxische zogenaamde ARV drug, in openbare ziekenhuizen aan HIV-postieve vrouwen tijdens de bevalling en aan hun pasgeboren babies, bijna allen Afrikaans.

Achmat's claim dat hij 'de regering dwong [zijn eis] te accepteren' dat deze miljarden aan Rands uitgeeft aan de aankoop van ARVs van de farmaceutische industrie, en deze te verstrekken in de openbare gezondheidszorg, impliceert dat hij deze wijziging in politiek van de Afrikaanse regering afdwong tegen haar wil en beter weten in. Inderdaad: de politieke ommekeer in kwestie was het resultaat van een enorme lokale en buitenlandse politieke druk door hem aangevoerd en georchestreerd. In Achmat's eigen versie is de verstrekking van ARVs in de Zuid Afrikaanse openbare gezondheidszorg zijn persoonlijke prestatie waardoor hij de consequenties voor de slachtoffers, zoals hierna omschreven, de volledige criminele aansprakelijkheid draagt.

De drug die Achmat in 1998 openbaar begon te promoten en waarvan hij nog steeds een voorvechter is, is AZT (zidovudine), toen in eigendom van en gepatenteerd door GlaxoWellcome (het patent verliep in 2005), toen op de markt gebracht en nog steeds gevoerd door het bedrijf (nu GlaxoSmithKline) onder de merknaam 'Retrovir'.

GlaxoWellcome was in die tijd gewikkeld in een harde marketing campagne om AZT te verkopen aan de nieuw gekozen eerste democratische Zuid Afrikaanse regering voor verstrekking aan HIV positief zwangere vrouwen. Het doel van het bedrijf was om een nieuwe, vervangende medische indicatie te genereren voor AZT, namelijk om de zogenaamde moeder op

kind overdracht van HIV te voorkomen, nadat de drug gerapporteerd was als volkomen ongeschikt voor de behandeling van AIDS in het grootste, best uitgevoerde klinische onderzoek van de drugs, de Europese Concorde proef. Zuid Afrika werd doelwit als een geschikte, kwetsbare, strategische toegangsmarkt voor een commerciële aanval op de ontwikkelingslanden.

GlaxoWellcome's belangrijkste marketing tactiek bestond uit steeds herhaalde goed gepubliceerde prijsdiscount aanbiedingen die toenamen naar mate de tijd vorderde toenamen, om de politieke en morele druk op de Zuid Afrikaanse regering explosief te doen stijgen en daarmee haar aandrang om te onderhandelen, te accepteren. Beetgenomen door deze marketing zet en door de verkoopspropaganda over de drug die verspreid werd in de commerciële media, ging Achmat net als GlaxoWellcome van de regering eisen dat zij miljarden aan Rands spendeert aan de aankoop van AZT voor HIV-positief zwangere vrouwen en met als tweede prioriteit aan HIV-positieve mensen in het algemeen.

Ongeveer een jaar nadat Achmat openlijk voor de verstrekking aan zwangere vrouwen, voornamelijk allen Afrikaans, in Zuid Afrika begon te pleiten, kwam president Thabo Mbeki openlijk naar buiten door de aandacht te vestigen op het feit dat de drug die Achmat onder druk aan de regering voorlegt, gevaarlijk toxisch is. Op 28 oktober 1999 lichtte hij het parlement als volgt in:

In het belang om op de juiste wijze te reageren [op AIDS in Zuid Afrika] hebben velen in ons land de regering opgeroepen de drug AZT beschikbaar te maken in onze openbare gezondheidszorg. ... Er ... bestaat een grote hoeveelheid aan wetenschappelijke literatuur

die aanvoert dat, onder andere, de toxiciteit van deze drug zodanig is dat ze in feite een gevaar voor de gezondheid is. Dit zijn zaken van groot belang voor de regering daar het onverantwoordelijk van ons zou zijn de ernstige waarschuwingen die medische onderzoekers uiten, niet in acht te nemen.

Op dezelfde dag dat president Mbeki de bevolking van Zuid Afrika waarschuwde voor de ernstige gezondheidsschade veroorzaakt door AZT, verzond de Zuid Afrikaanse pers organisatie (SAPA) een rapport waarin de minister voor volksgezondheid Dr. Mantombazane Tshabalala-Msimang aan journalisten bevestigde dat er inderdaad

een hoeveelheid aan wetenschappelijk onderzoek en informatie aantoont dat AZT een gevaarlijke drug is en niet ontwikkeld is voor de behandeling van HIV/AIDS. Omdat het niet uitsluitend het menselijk immunodeficiëntie virus treft wanneer het werkzaam is in het lichaam, verzwakt het het immuunsysteem verder. Er was ook het gevaar dat ... moeders die de drug namen kinderen met handicaps konden krijgen. Tshabalala-Msimang zei dat haar ministerie niet na tien tot vijftien jaar terug wilde blikken om dan te constateren dat het de grote meerderheid van de historisch achtergestelde bevolking van Zuid Afrika aan een gevaarlijke drug had blootgesteld.

Twee weken later, op 16 november, bevestigde Dr Tshabalala-Msimang in een formele verklaring in het parlement, wederom dat

AZT een drug is ontwikkeld voor gebruik in chemotherapie voor kankerpatiënten. Het was echter nooit gebruikt in kankerpatiënten omdat het te toxisch werd geacht voor gebruik. Onderzoeken lieten

duidelijk zien dat ratten die blootgesteld waren aan ... AZT [in de baarmoeder gedurende de draagtijd] vaginale kanker ontwikkelden. Dit is een zeer ernstige vondst. Er bestaat andere toxicologische data met betrekking tot AZT, waaronder schade aan zenuwen, spieren en beenmerg. Al deze data dient grondig onderzocht te worden. Als minister van volksgezondheid heb ik de verantwoordelijkheid ervoor zorg te dragen dat Zuid Afrikanen de juiste en betaalbare gezondheidszorg krijgen. Deze verantwoordelijkheid strekt zich uit tot de verzekering dat interventie door de gezondheidszorg op de lange termijn geen negatieve effecten heeft op mensen.

Apropos 'de ernstige waarschuwingen die medische onderzoekers uiten', zoals president Mbeki het stelde, er een grote 'hoeveelheid aan wetenschappelijk onderzoek en informatie bestaat die erop wijst dat AZT een gevaarlijke drug is', zoals Dr Tshabalala-Msimang stelde, ten tijde dat deze mededelingen werden gemaakt in oktober / november 1999, dat er een substantiële hoeveelheid aan medische en wetenschappelijke literatuur hieromtrent reeds gepubliceerd was, welke een pleidooi van Hayakawa et al. in *Biochemical and Biophysical Research Communications* 176:87-93 reeds in 1991 ondersteunde waarin

voor AIDS patiënten het dringend noodzakelijk is een remedie te ontwikkelen die deze toxische stof AZT vervangt.

In 1994 Lenderking et al. rapporteerde in de *New England Journal of Medicine* 330(11):738-43 dat zelfs de laagste dosis van 500mg per dag zoals toen en ook nu nog door GlaxoSmithKline op de bijsluiter van deze drug aanbevolen wordt, AZT zo extreem toxisch is dat de 'ernstige

bijwerkingen' die werden geconstateerd in patiënten zonder symptomen 'in sommige gevallen levensbedreigend' waren.

Het jaar daarop, in *Nature Medicine* 5:417-22, verklaarden Lewis en Dalakas waarom:

Het is vanzelfsprekend dat ANA's [*antiretrovirale nucleoside-analogen, zoals AZT*], zoals alle drugs, bijwerkingen hebben. Echter, de algemeen voorkomende en soms ernstig toxisch mitochondrische bijwerkingen van ANA hebben een bijzonder breed spectrum met betrekking tot hun doelweefsel en toxiciteitsmechanismen: haematologisch; myopathie; cardiotoxiciteit; hepatitische toxiciteit; perifere neuropathie.

Mitochondriën zijn de energie centrales in alle lichaamcellen. Door die te vernietigen of hun functie te blokkeren, doden of veroorzaken AZT en soortgelijke ARVs ernstige beschadigingen aan bloed, spier, hart, lever en zenuwcellen.

Dat nucleoside-analoge drugs zoals AZT extreem giftig zijn werd wederom opgetekend in het daaropvolgende jaar in *Adverse Drug Reaction Bulletin*, No.178:

De antiretrovirale drugs momenteel toegestaan in het Verenigd Koninkrijk zijn zidovudine (azidothymidine) [*AZT*], zalcitabine (ddC) en didasonine (ddl). ... Alle zijn bijzonder toxisch. Onderdrukking van beenmerg bestanddelen kan voorkomen bij elk van deze drie, alsmede perifere neuropathie.

In feite, AZT is zo 'sterk toxisch' dat in overeenstemming met de internationale industriële richtlijnen voor het labelen van gifstoffen, door de chemie leverancier Sigma-Aldrich Chemie GmbH voor minuscule hoeveelheden van 25mg van de drugs voor laboratorium onderzoek labels gebruikt worden met een doodshoofd en twee gekruiste beenderen tegen een oranje achtergrond om te waarschuwen voor fatale toxische schade aan de verwerker ten gevolge van toevallige blootstelling, boven de waarschuwing in zes talen, 'Toxic Giftig Toxique Toxico Tossico Vergiftig', en verduidelijkt met de volgende zin:

TOXIC Toxisch bij inademing, bij huidcontact en inslikken.

Doelorga(a)n(en): Bloed beenmerg. In geval van een ongeluk of als u onwel wordt, onmiddellijk medisch advies inwinnen (toon de label indien mogelijk). Draag geschikte beschermende kleding.

Door nota te nemen van hieromtrent gepubliceerde onderzoeksresultaten, draagt Sigma-Aldrich's laatste versie van het label ook de waarschuwing dat toevallig contact of inname van AZT kanker kan veroorzaken.

Een paar maanden voor president Mbeki en Dr Tshabalala-Msimang's waarschuwingen in het parlement over de gevaarlijk schadelijke toxiciteit van AZT, herhaalde Papadopulos-Eleopulos et al. de smeekbede van Hayakawa's et al. dat AZT 'dringend' niet meer gebruikt moest worden als AIDS drug, door wat de eerstgenoemde identificeerde als haar 'wijdverbreide, ernstige toxiciteit' via 'een aantal biochemische processen'. De conclusie van hun uitgebreide rivisie, 'A Critical Analysis of the Pharmacology of AZT and its Use in AIDS', gepubliceerd in mei 1999 in een speciaal supplement van het prestigieuze academisch medische

tijdschrift *Current Medical Research and Opinion* 15, ondersteunde ronduit president Mbeki en Dr. Tshabalala-Msimang's verklaringen over AZT een paar maanden later:

AZT onderging klinische onderzoeken en werd geïntroduceerd als een specifieke anti-HIV drug vele jaren voordat er enige data was die aantoonde dat de cellen van patiënten in staat waren het hoofdbestanddeel te triphosphorylaten tot een niveau welke voldoende geacht wordt voor haar vermeende farmacologische werking. Niettegenstaande, uit het bewijsmateriaal gepubliceerd sinds 1991 bleek dat een dergelijke phosphorylatie niet plaatsvindt en dus AZT geen anti-HIV werking bezit. Echter, de wetenschappelijke literatuur verklaart ... een aantal biochemische processen welke de basis vormen van de waarschijnlijk te achten wijdverbreide, ernstige toxiciteit door gebruik van deze drug. ... Gebaseerd op al deze gegevens is het moeilijk zo niet onmogelijk uit te leggen waarom AZT geïntroduceerd werd en nog steeds de meest wijdverbreid aanbevolen en gebruikte anti-HIV drugs is. [De langdurige toediening van AZT] alleen of in combinaties ... aan HIV sero-positieve of AIDS patiënten rechtvaardigt onmiddellijke herziening.

En slechts een paar weken voordat president Mbeki's verklaring over dit onderwerp in het parlement, legde Brinkman et al. de nadruk erop in *Lancet* 354(9184):1112-5 dat de drugs in de AZT klasse

veel toxischer zijn dan voorheen werd aangenomen. ... De laag van cellen direct onder de huid die vet opslaan, welke wegwijnen ... zit vol met mitochondriën ... andere veelvoorkomende bijwerkingen van

[AZT en gelijksoortige drugs zijn] zenuw en spieraandoeningen, pancreatitis en verminderde productie van rode bloedcellen ... alle gelijk aan kwalen zijn die worden veroorzaakt door overgeërfde mitochondrische ziekten.

Ondanks president Mbeki's waarschuwing in het parlement dat er 'bestaat een grote hoeveelheid aan wetenschappelijke literatuur welke aanvoert dat, onder andere, de toxiciteit van deze drug [AZT] zodanig is dat ze in feite een gevaar voor de gezondheid is', een waarschuwing herhaald door Dr. Tshabalala-Msimang in het parlement en sindsdien op meerdere gelegenheden en andere fora, heeft Achmat met opzet deze informatie niet in acht genomen en volhardde in het voeren van campagne ten voordele van GlaxoSmithKline en andere farmaceutische bedrijven met als argument dat ARVs zoals AZT levenreddende medicijnen zijn.

Echter, zelfs de drugsfabrikanten maken deze claim niet op hun bijsluiter in de verpakking en product informatiebladen omdat er geen bewijs voor is. Desondanks beweert Achmat onder valse voorwendsels in zijn TAC drug propaganda dat deze drugs levens redden en dat zij de zieken beter maken, terwijl stapels gepubliceerde rapporten het tegendeel bewijzen, dat wil zeggen dat zij ernstige ziekten veroorzaken in gezonde mensen. (AIDS artsen noemen dit fenomeen 'immune reconstitution syndrome': wanneer de laboratoriumtestresultaten verbeteren, verslechtert de gezondheid van de patiënt – wat verwacht kan worden van het drinken van gif.)

Gegeven de toxiciteit van AZT, en haar bijzondere toxiciteit met betrekking tot bloedcellen, inclusief de immuun cellen, voorspelde professor Jay Lavy

van de universiteit van Californië en San Francisco in de *Newsday* uitgave van 12 juni 1990:

Ik denk dat AZT alleen maar het verval van het individu kan versnellen. Het is een immuunziekte en AZT beschadigt het reeds gedecimeerde immuunsysteem alleen maar verder.

Niemand minder dan de AIDS autoriteit en de uitvinder van de HIV theorie van AIDS, Dr Robert Gallo, verklaarde onder ede (voor de verandering) in Application No: 245259 op 17 mei 1994 voor een US patent voor een nieuwe behandelmethode:

de conclusies van het Engelse – Ierse – Franse Concorde onderzoek ... rapporteerden dat de nucleoside-analoog zidovudine (AZT), een bastion in de behandeling van patiënten geïnfecteerd met HIV-1, heeft gefaald de overlevingskans of het voortschrijden van de ziekte in asymptomatische patiënten te verbeteren.

En inderdaad, niet alleen vonden de onderzoekers van deze grotere studie – waarbij 1849 patiënten betrokken waren in Engeland, Ierland en Frankrijk – dat AZT nutteloos is als een therapeutische drug, Philips et al. rapporteerden in het *New England Journal of Medicine* 336:958-959 in 1997 dat

Uitgebreide nazorg van de patiënten van één test [*van AZT*], de Concorde proef, toonde een belangrijk toegenomen overlijdensrisico aan onder de patiënten die in een vroeg stadium werden behandeld.

Dat betekent, dat bijna een decennia lang bekend is dat de toxiciteit van AZT cumulatief is, met als resultaat dat hoe langer de behandeling ermee is, des te hoger het aantal sterfgevallen.

In de ABC televisie show *Nightline* op 6 juni 2001 voorzag Martin Delaney, directeur van de pro-antiretrovirale drug lobby groep Project Inform in San Francisco, een catastrofale epidemie van door ARV veroorzaakte sterfgevallen in Afrika, gebaseerd op wat hij in de Verenigde Staten had gezien:

Wel, ik denk dat hier het dilemma is dat we moeten leren van wat hier is gebeurd in de afgelopen 18 jaar en moeten proberen dat niet te herhalen, als we naar Afrika gaan. ... Ik kan er niet genoeg nadruk op leggen, denk ik, hoe ernstig de problemen zijn met de huidige behandelingen. ... In sommige gevallen sterven mensen aan de gevolgen van de therapie zelf. ... Mensen lijden onder levensbedreigende complicaties van medicijnen. En velen van hen zijn op het punt aangeland waar ze deze niet meer kunnen gebruiken. Dus als we praten over de therapie naar Afrika te brengen, zelfs als we het probleem en de kosten en de distributie en de infrastructuur kunnen oplossen, heb ik dit deze 'pang' in mijn hart van doen we wel het goede, weet u wel, met deze drugs? Of verspreiden we daar tevens een andere epidemie van bijwerkingen van drugs?

Delaney's anekdotische maar opvallend openhartige en ongekleurde observaties van een professionele ARV drug promotor werden nadrukkelijk bevestigd door Reisler et al. in 2003 in het *Journal of Acquired Immune*

Deficiency Syndromes 34(4):379-86 onder de titel 'Grade 4 events are as important as AIDS events in the era of HAART'. De studie omvatte een herziening in de dossiers van 2947 patiënten die waren behandeld met ARVs tussen 1996 en 2001 om

gevolgen en verwachtingen in te schatten van levensbedreigende niet door AIDS bepaalde aandoeningen en dood onder patiënten behandeld met hoog actieve antiretrovirale therapie (HAART) in de setting van 5 grote in meerdere centra willekeurig gekozen behandelingsproeven uitgevoerd in de Verenigde Staten.

In duidelijke taal, het doel van de onderzoekers was om de toxiciteit van ARVs vast te stellen, de gevolgen van de soms fatale, gevaarlijke bijwerkingen in het oog houdend. Zij begonnen door op te merken:

Alle 4 klassen van antiretroviralen (ARVs) en alle 19 door de FDA goedgekeurde ARVs zijn alle direct of indirect geassocieerd met levensbedreigende aandoeningen en dood.

Zij vonden dat meer dan twee keer zoveel mensen een levensbedreigende drug gerelateerde (gradatie 4) aandoening hadden ondergaan dan een aandoening door AIDS bepaald. De meest voorkomende oorzaak van de gradatie 4 verschijnselen waren 'lever gerelateerd'. Aandoeningen in hart en vaten, bevonden de onderzoekers, zijn 'geassocieerd met het hoogste overlijdensrisico'. Zij concludeerden:

Onze bevinding is dat de mate van gradatie 4 aandoeningen groter is dan de mate van AIDS aandoeningen. En het overlijdensrisico

geassocieerd met deze gradatie 4 aandoeningen was erg hoog voor veel van deze aandoeningen.

Behandeld met ARVs aldus, is het grootste overlijdensrisico niet een door AIDS bepaalde ziekte maar door ARV teweeggebrachte 'cardiovasculaire aandoeningen'.

In sum bevonden Reisler et al. de behandeling dodelijker dan de ziekte en dat de door ARV veroorzaakte hartaandoening de hoofd doodsoorzaak is onder mensen behandeld met deze drugs.

Overeenkomstig deze gegevens rapporteerde recentelijk het Antiretroviral Therapy (ART) Cohort Collaborative in augustus 2006 in *Lancet* 368:451-458:

De resultaten van deze gezamenlijke studie, welke ... 20 000 patiënten betrof met HIV-1 uit Europa en Noord-Amerika, tonen aan dat de virologische response na het starten van HAART [*Highly Active Antiretroviral Therapy (dat zijn ARV drugs, vertaald: hoogactieve antiretrovirale therapie)*] sinds 1996 langzaam verbeterde. Echter, er was geen overeenkomstige afname in de aantallen AIDS, of sterfgevallen, tot 1 jaar nazorg. In tegendeel, er was enig bewijs voor een toename in de aantallen AIDS in de meest recente periode. [We zagen een] tegenstrijdigheid tussen de duidelijke verbetering die we waarnamen in de virologische response en de klaarblijkelijke verslechtering van de klinische voortgang.

Een cover tekst in *Lancet* becommentarieerde 'deze wat paradoxale trends' en somde op:

De belangrijkste bevindingen zijn dat, ondanks in de aanvang verbeterde virologische HIV controle ... er geen belangrijke verbeteringen zijn in beginnende immunologische response zoals gemeten wordt door de CD4-lymfocyten telling, geen afname in all-cause sterfgevallen en een belangrijke toename in het gecombineerde AIDS / AIDS-gerelateerde overlijdensrisico in de meer recente jaren.

Dit wil zeggen dat afgezien van de eerste kortstondige effecten waargenomen op een surrogaat laboratorium marker voor de werkzaamheid van drugs ('viral load'), een uitgebreide overzichtsstudie bevond dat ARV drugs geen eigenlijke klinische voordelen hebben voor de gezondheid van de mensen die ze toegediend krijgen. In tegendeel, geconstateerd werd dat HIV-positieve en AIDS-gediagnosticeerde patiënten die behandeld werden met ARVs in grotere aantallen stierven aan AIDS bepaalde of 'AIDS-gerelateerde' ziekten dan de patiënten die niet behandeld werden.

Het is relevant te vermelden dat de laboratorium test marker voor 'improved initial HIV virological control' (*vertaald: in de aanvang verbeterde virologische HIV controle*) dat wil zeggen de zogenaamde 'viral load', een decennium lang werd beschouwd als een index voor de ARV drug effectiviteit, reeds in de volgende maand in diskrediet werd gebracht als diagnostische indicator.

In een herziening van 2 800 HIV positieve gevallen, rapporteerde Rodriquez et al. in 's werelds grootste medische tijdschrift, *Journal of the American Medical Association* 296(12):1498-506, dat in meer dan 90% van

de gevallen de 'viral load' faalde om de immuun status uit te leggen of te voorspellen. Zoals een titel van een artikel over dit in het leidende wetenschappelijke blad *Science* 313(5795):1868 stelde, in tegenstelling tot het gangbare medische geloof, 'Study says HIV blood levels don't predict immune decline' [*vertaald: 'Studie zegt immuun afname wordt niet voorspeld door HIV bloedniveau'*].

Zoals geanticipeerd door bovenstaande bevindingen in de US en Europa, bevestigen de volgende cijfers dat de ARV drugs die Achmat persoonlijk in de openbare gezondheidszorg van Zuid Afrika heeft ingebouwd, en welke hij continueert te promoten, voorbijgaand aan de waarschuwing van de president en minister van volksgezondheid dat deze gevaarlijk toxisch zijn, duizenden meestal zwarte Zuid Afrikanen doodt.

Volgens de informatie verstrekt door liaison officier Maupi Monyemangene van het Departement voor Volksgezondheid op 6 oktober 2005,

Het Western Cape rapport toont aan dat: - Uit het totaal van 4251 patiënten die meededen over drie maanden, stierf een totaal van 207 (4.8%). Uit een totaal van 2715 patiënten die meededen over 6 maanden, stierf een totaal van 196 (7.2%). Van de 914 patiënten die meededen voor 12 maanden, stierven 114 (12.2%) van de patiënten.

Deze gegevens, uitgezet in een grafiek met X en Y waarden, onthulden een perfect lineair verband tussen het aantal sterfte gevallen van mensen die ARVs namen en de tijdsduur van hun behandeling; en zij voorspellen dat binnen zeven jaar iedereen die ARVs neemt sterft.

Met de UN Integrated Regional Information Networks (IRIN) geciteerd als bron, publiceerde Reuters Foundation op 14 november 2006 een artikel, 'SOUTH AFRICA: Govt AIDS programme on course but people still dying':

Het Zuid Afrikaanse Ministerie voor Volksgezondheid heeft bevestigd dat bijna 6.000 HIV-positieve mensen zijn gestorven terwijl zij antiretrovirale drugs (ARV) ontvingen sinds de uitgifte door de regering begon in 2004 ... net onder de 3 procent van het aantal HIV-positieve mensen die behandeling ontvangen op ARV sites van de overheid gedurende dezelfde periode. De woordvoerder van het Departement voor Volksgezondheid Sibani Mngadi zei ... 'Het aantal mensen dat behandeld wordt met antiretrovirale therapie door ons 'Comprehensive Plan on HIV and AIDS' is toegenomen [met] 60.000 in het afgelopen jaar tot 235.378 per eind september 2006.'

De bevindingen van de 'uitgebreide nazorg' van de Concorde studie in acht nemend van de en het stijgend aantal sterftegevallen door ARVs in de Western Cape – hoe langer de ARV behandelduur, des te hoger het aantal sterftegevallen – is er alle reden om aan te nemen dat rapporten over de bijna 3% landelijke sterftegevallen door de drugs die Achmat in de openbare gezondheidszorg heeft 'doen accepteren' in Zuid Afrika, binnenkort die van Malawi zal evenaren:

In een artikel van 1 november 2006, 'UN bezorgd over het stijgend aantal sterftegevallen van AIDS patiënten die ARVs' nemen', rapporteerde de Chinese *People's Daily Online* (maar geen enkel westers media bedrijf deed dit) dat

Speciaal afgezant voor HIV/AIDS van de Verenigde Naties Stephen Lewis zijn bezorgdheid uitdrukte over het aantal sterftegevallen in Malawi onder de mensen die HIV/AIDS behandeling ontvingen. Lewis sprak aan het einde van zijn drie daagse bezoek tot het verarmde zuidelijk Afrikaanse land toen hij werd ingelicht door ambtenaren dat het land worstelde met een sterftepercentage van 11 procent onder de mensen die gratis antiretrovirale (ARV) drugs ontvingen in openbare ziekenhuizen. Malawi heeft kans gezien het aantal mensen dat gratis ARVs ontvangt van ca 4.000 twee jaar geleden toe te laten nemen tot 70.000 heden.

Het is afgezaagd en boven elke serieuze redetwist dat de overgrote meerderheid van de Zuid Afrikanen die wordt behandeld met ARV drugs en als consequentie daarvan worden vergiftigd en de dood vinden Afrikaans zijn en Achmat is zich daar zeer bewust van. Dat Achmat wil dat de Afrikanen ARVs gebruiken wordt bewezen met de oprichting van massa's TAC missie posten in de Afrikaanse townships, en geen enkele in de blanke voorsteden.

De manier waarop Afrikaanse slachtoffers worden geselecteerd voor vergiftiging met ARVs in Zuid Afrika gaat door middel van testen met niet-specifieke HIV antibody tests – ontworpen voor het screenen van bloed en niet voor het maken van diagnoses – gevolgd door een CD4 cellen tellingtest.

Volgens de Amerikanen die de AIDS divisie runnen van de South African Human Sciences Research Council ('HSRC'), en die, zonder acht te slaan op de voorschriften van de fabrikant, foutief antibody tests toepassen om

epidemiologische besluiten te nemen over 'HIV Prevalence' (*vertaald: het heersen van HIV*) in Zuid Afrika, zijn zwarte Afrikanen bezaaid met het seks virus: 40.7% van de vrouwen in het Zulu Koninkrijk bijvoorbeeld, en 37.9% van de Afrikaanse vrouwen in de leeftijd tussen de 25 en 29 jaar landelijk; terwijl landelijk slechts 0.6% van de blanken van beide seksen en alle leeftijden worden verondersteld besmet te zijn (in het HSRC 'HIV Prevalence' rapport, december 2005). (Deze Amerikaanse junk wetenschap impliceert dat jonge Afrikaanse vrouwen ongeveer een honderd keer meer vrij geslachtelijk verkeer hebben dan blanke, en dat, niet zoals de blanken, zij zich niet kunnen beheersen en in het wilde weg copuleren als honden.)

Omdat 'HIV antibody' testen niet specifiek zijn, werden ongeveer zeventig niet gerelateerde aandoeningen gedocumenteerd in medische en wetenschappelijke literatuur die ervoor zorgen dat ze een positieve uitslag geven, waaronder ondervoeding, TB, malaria, na de zwangerschap – zelfs de gewone griep. En sindsdien, zoals president Mbeki uitlegde aan de leider van de oppositie, Tony Leon (in een correspondentie vrijgegeven voor publicatie in oktober 2000), dat 'zelfs een kind, uit de zwarte gemeenschappen, weet dat onze 'ziektelast' samenvalt met de rassenscheiding in ons land,' tonen de Afrikaanse armen een belangrijk hoger aantal 'HIV-positieven' dan blanken. Dus door Zuid Afrikanen te bewegen 'getest' te worden, zijn Achmat en zijn TAC direct betrokken in de Westerse medische *selectie* van de grote Afrikaanse arme meerderheid in Zuid Afrika voor de vergiftiging met ARVs.

Vermoedelijk zijn verharde onverschilligheid verantwoordend ten opzichte van de menselijke schade van zijn criminele handelingen door de nutteloze

dodelijke toxische waren van de farmaceutische industrie te marketen, voornamelijk gericht op consumptie door de Afrikaanse armen, schrijft hij het hoge aantal 'HIV antibody' seropositiviteit onder hen niet toe aan een meervoudig belaste gezondheid dat deze niet specifieke testen doet reageren, maar om hun verbazingwekkende, ongenueanceerde wellust. Deze racistische opinie van Afrikanen werd openlijk uitgedrukt in de *Guardian* op 10 december 2002:

'Het cruciale probleem,' zegt Achmat, 'is de afwezigheid van politieke wil. Waarom is de president zo?' ... Achmat's theorie is deze: 'De president wil niet geloven dat mensen in Afrika veel seks hebben.'

Om er een punt van te maken, in Achmat's zienswijze hebben de ondervoede Afrikaanse armen in de voorvoorstedelijke fevelas en droge landelijke woeste, alleen maar zichzelf te verwijten wanneer hun gezondheid instort.

HIV-AIDS onderzoeksprofessor Jerry Coovadia van de Nelson R Mandela Medical School, universiteit van KwaZulu-Natal, ook een fan van ARVs voor Afrikanen, brengt dezelfde racistische opvatting naar voren in een speech op de universiteit van Witwatersrand op 24 juni 2003:

Als we struikelen onder het massieve gewicht van AIDS [is het de] ongebreidelde seksualiteit ... van pas onafhankelijke mensen ... vooral het vrij geslachtelijk verkeer van mannen [dat leidt tot] AIDS ... klievend door miljoenen van onze mensen.

Volgens deze top AIDS expert, is de massale ontvankelijkheid van de Afrikaanse massa voor TB en andere ziekten endemisch onder hen niet

ondervoeding en andere met armoede hand in hand gaande omstandigheden, het zijn hun in het wilde weg losgelaten orgiastische instincten sinds de komst van hun eigen democratische regering.

Een andere energieke ARV handelsman, de appèl rechter van de Hoge Raad, Edwin Cameron, kwam eerder naar voren met een racistisch oordeel over Afrikanen in de *Daily Dispatch* op 13 november 2001. Ze zitten vol met HIV, suggereerde hij, in acht nemend de 'seksuele gebruiken onder Afrikaanse mannen,' is het hun priapisme zoals hij voorstelde dat voornamelijk 'heeft bijgedragen tot haar verspreiding'.

Een niet minder onderscheiden expert over AIDS in Afrika en de directeur van UNAIDS Dr. Peter Piot (uit België) steunde deze racisten op BBC News op 14 september 1999, refererend aan 'meerpartijdige seksuele gedragingen diep verankerd in polygame Afrikaans gemeenschappen' - maar niet in de zich seksueel beheersende Europese en Amerikaanse 'gemeenschappen', impliceerde hij, waar 'meerpartijdige seksuele gedragingen' buitengewoon ongebruikelijk zijn, en waar het hebben van een enkele partner voor het leven de norm is in die 'gemeenschappen', blank zijnde, industrieel en Godsvruchtig.

Het is niet bekend of Dr. Francois Venter, president van de Southern African HIV-AIDS Clinicians Society, ook denkt dat Afrikanen veel teveel seks hebben. Noch is het bekend of zijn Amerikaanse collega Dr. John Moore, professor microbiologie en immunologie aan het Cornell University Medical Center, deze deskundige opinie over Afrikanen ook deelt. Maar top AIDS experts zijnde zoals Dr. Piot doen zij dit vermoedelijk wel.

De tweede steunpilaar in de selectieprocedure om Afrikanen te vergiften met ARVs is de CD4 cellen telling, vooropgesteld dat zulk een test aantal de immuun status van de persoon weergeeft, met andere woorden zijn gezondheid. Reeds in april 1994, na CD4 cellen telling als een surrogaat marker van de werkzaamheid van drugs in de Concorde proef, rapporteerden de onderzoekers de irrelevantie van deze laboratorium maat en haar gebrek aan correlatie tot klinische gezondheid in *Lancet* 343(8902):871-81, hierbij aantekend dat de resultaten van de studie

het niet kritische gebruik van CD4 cellen telling als een surrogaat eindpunt voor het vaststellen van lange termijn voordeel van antiretrovirale therapie in twijfel trekken.

In hun overzichtsstudie 'Surrogate End Points in Clinical Trials; Are We Being Mised?', gepubliceerd in *Annals of Internal Medicine* 125;7:605-13 in 1996, wezen Fleming en DeMets erop dat CD4 cellen tellingen in werkelijkheid

net zo non-informatief zijn als het werpen van een munt ...

Resultaten aan het surrogaat eindpunt voorspellen vaak niet de juiste klinische gevolgen van interventies. ... Drie ... proeven, de Concorde test inclusief, toonden een omgekeerde relatie tussen overleving en verbeterde CD4 cellen telling.

Dat wil zeggen, des te beter je werd door AZT op basis van je CD4 cellen telling, des te sneller stierf je. En een blad, 'HIV infection, antiretroviral therapy, and CD4+ cell count distributions in African populations', pas gepubliceerd door WHO onderzoekers Williams et al. in *Journal of Infectious Diseases* 194(10):1450-8, heeft wederom de onbetrouwbaarheid

van CD4 cellen telling als een maat voor de gezondheid aan het licht gebracht door aanzienlijke variabelen te rapporteren in de CD4+ cellen telling in en onder menselijke immuno-deficiëntie virus (HIV)-positieve en -negatieve Afrikaanse bevolkingen.

Veel van de HIV-negatieve mensen hebben een CD4 cellen telling onder de 350, bevonden zij, een cijfer dat hen de diagnose AIDS oplevert en zijnde HIV positief. En zij rapporteerden dat HIV-positieve mensen met lage CD4 cellen tellingen behandeld met AIDS drugs in dezelfde aantallen stierven als die met hoge tellingen.

Maar in november 2006, dezelfde maand dat het blad van de WHO onderzoekers werd gepubliceerd, ging Achmat door met het oproepen van mensen om zich te laten testen ('GET TESTED') op de achterpagina van zijn TAC magazine, *Equal Treatment*, dat is om (a) zich te onderwerpen aan niet specifieke bloed screentesten opdat ze de misdiagnose als zijnde geïnfecteerd met HIV krijgen, (b) hun CD4 cellen laten tellen zodat ze kunnen worden misleidt hoe gezond of ziek ze zijn en daarbij angstig gemaakt om ARVs te gebruiken, en (c) hun 'viral load' laten registreren opdat ze gedesinformeert worden in welke mate ze geïnfecteerd zijn en hoe snel ze kunnen verwachten dat ze ziek worden en sterven aan AIDS.

Het schijnt dat de reden van Achmat;'s enthousiasme om mensen op te roepen zich te laten testen ('GET TESTED') met nutteloze antibody-, CD4- en 'viral load' testen ondanks de bovenomschreven gegevens is omdat hij niet mentaal in staat zou zijn deze te begrijpen, als schoolverlater met een standaard zes (Standard Six).

CRIMINEEL MENTAAL COMPONENT

Artikel 30 van het Statuut van Rome stelt als voorwaarde dat

1. Tenzij anders bepaald is een persoon alleen strafrechtelijk aansprakelijk en strafbaar ter zake een misdrijf waarover het Hof rechtsmacht bezit, indien de materiële bestanddelen begaan zijn met opzet en wetenschap.

2. Voor toepassing van dit artikel handelt en persoon met opzet indien:

(a) die persoon met betrekking tot gedragingen, de bedoeling heeft tot de gedragingen over te gaan;

(b) die persoon met betrekking tot een gevolg, de bedoeling heeft dat gevolg teweeg te brengen of zich ervan bewust is dat het gevolg zich bij een normale gang van zaken zal voortdoen.

3. Voor de toepassing van dit artikel betekend 'wetenschap' het zich ervan bewust zijn dat een omstandigheid bestaat of dat een gevolg zich bij een normale gang van zaken zal voordoen. 'Wetenschap hebben' en 'welbewust' worden dienovereenkomstig uitgelegd.

Sinds oktober / november 1999 toen president Mbeki en Dr. Tshabalala-Msimang de bevolking van Zuid Afrika waarschuwden tegen de gevaarlijke toxiciteit van AZT, is Achmat's genocidaal gedrag in het pushen van deze drugs gepleegd met opzettelijke criminele 'intentie en kennis' zodoende dat, als een direct 'gevolg' van zijn gedragingen, duizenden Afrikanen, voornamelijk zwarten, in 'een gevolg [dat] zich bij een normale gang van zaken zal voortdoen' waarschijnlijk gedood of ernstig beschadigd zouden worden.

FEITEN DIE ELKE VERDEDIGING OP GROND VAN DWALING TEN AANZIEN VAN FEITEN TENIETDOEN

Het is voor te stellen dat wanneer, net als een Nazi in Neurenberg, Achmat geconfronteerd wordt met de ernst van zijn misdaad gespecificeerd in de aanklacht voorgelegd aan het Internationaal Gerechtshof, hij zou kunnen proberen zich te verdedigen op grond van dwaling ten aanzien van feiten, zoals overwogen in Artikel 32.1:

Dwaling ten aanzien van feiten is slechts een strafuitsluitingsgrond, indien daardoor het bestanddeel van geestesgesteldheid wordt tenietgedaan dat voor het misdrijf is vereist.

Dat wil zeggen, om vervolging te ontsnappen, kan Achmat proberen zich te verdedigen vanuit het verdachtenbankje en betogen dat hij in werkelijkheid dacht dat hij een levensreddende missie volbracht in plaats van een genocide. In dit geval is het waarschijnlijk dat hij zal pleiten dat hij niet verder kwam dan zijn eerste jaar 'junior high school' en als gevolg daarvan zelfs het meest elementaire onderwijs van biologie en algemene wetenschap ontbeert. Achmat zal overeenkomstig argumenteren dat de reden waarom hij volhardde in zijn misdaad, zelfs nadat hij president Mbeki en Dr. Tshabalala-Msimang's waarschuwingen over de grote gevaren van AZT in het parlement had gehoord, was niet omdat hij niet zijn miljoenen aan buitenlandse fondsen zou willen zien opdrogen en zijn nieuwe carrière als een wereldberoemde farmaceutische industriële pooier zien imploderen, maar meer omdat hij te dom en te onontwikkeld was om te begrijpen wat president Mbeki en Dr. Tshabalala-Msimang zeiden.

Als overtuigend bewijs hiervoor, kan Achmat een uitspraak citeren die hij maakte in de *Saturday Star* op 12 januari 2002:

Het kan alleen maar Thabo Mbeki's geloof zijn dat antiretroviralen zoals AZT toxisch zijn en het immuunsysteem vernietigen. Er is geen andere uitleg voor de paranoia die gaande is.

Achmat refereerde klaarblijkelijk aan president Mbeki's stelling in zijn brief aan de genoemde Tony Leon op 1 juli 2000:

In uw brief aan mij van 19 juni, maakt u de buitengewone bewering dat AZT het immuunsysteem versterkt. Zelfs de fabrikant van deze drug maakt deze totaal onwetenschappelijke claim niet. De werkelijkheid is precies het tegenovergestelde van wat u zegt, zijnde dat AZT het immuunsysteem onderdrukt. In tegenstelling tot alle claims die u maakt bij de promotie van AZT, uitten alle verantwoordelijke medische autoriteiten herhaaldelijk ernstige waarschuwingen over de toxiciteit van antiretrovirale drugs, waaronder AZT.

Echter, niet minder dan de US Food and Drug Administration gaven tien jaar eerder ondersteuning aan president Mbeki's verklaring in een persbericht betreffende AZT op 5 maart 1990:

De drug [AZT] kan de productie van rode bloedcellen tegengaan en het aantal witte bloedlichaampjes reduceren [die immuun cellen bevatten] in die mate dat de drug gestaakt moet worden om infecties te voorkomen.

GlaxoSmithKline zelf voorzichtig in hun 'Doserings Informatie' voor AZT:

Patiënten moeten geïnformeerd worden dat de belangrijkste toxiciteit van RETROVIR neutropenia en / of anemia zijn.

Neutropenia wordt gedefinieerd in de *Oxford Concise Medical Dictionary* als een

afname in het aantal van neutrofielen in het bloed. ... Het resulteert in een toegenomen ontvankelijkheid voor infecties. ... [A] neutrofiel [is] een variëteit van granulocyten (een type witte bloedlichaam) ... is in staat bacteriën op te nemen en te doden en geeft een belangrijke bescherming tegen infecties.

En in hun standaard tekst *Nucleoside Analogues in Cancer Therapy* (New York: Marcel Dekker Inc., 1997), onderschrijven Cheeson, Keating en Plunkett dit ernstig schadelijke effect van de klasse AZT drugs behandelingen op de allereerste pagina van hun voorwoord, alsmede in hun hoofdwerk . Ten gevolge van hun

krachtige immuun verzwakkende eigenschappen ... diepgaande immuun verzwakking ... vergezelt vaak de behandeling met nucleoside-analogue drugs. ... zij hebben een aantal aanverwante toxiciteiten, waarvan enkele ernstig. Van bijzonder belang is immunosuppressie die eensluidend is bij standaard behandelingen. Elk van de nucleoside analogen wordt geassocieert met zware lymphocytopenia [*uitputting van immuuncellen*], met een ommekeer van de CD4/CD8 en opportunistische infecties.

Zelfs rechter Cameron, die Achmat prijst als 'een man van principes' omdat hij ook drugs pusht weet dit, in tegenspraak met Achmat en de dodelijke

toxiciteit van ARVs bevestigend in het Canadese *Globe and Mail* op 13 september 2003:

‘Natuurlijk zijn de drugs toxisch’ zei Mr. Cameron, bijna trillend van verbittering. De TAC had recentelijk drie prominente activisten verloren wiens lichamen niet tegen de drugs waren opgewassen.

Deze duidelijke concessie volgend, zou het Internationaal Gerechtshof enigszins perplex kunnen zijn door de opmerking van de senior jurist direct erna:

Maar het staat buiten kijf onder geloofwaardige wetenschappers, zei hij, dat ARVs het enige zijn dat de meeste mensen met AIDS in leven houdt.

Deze stelling in het bijzonder kan lastig te vatten zijn in het licht van Mr Cameron’s zelfinschatting in een interview in de *Daily Dispatch* op 13 november 2001:

Ik heb geen twijfel dat ik begiftigd ben met natuurlijke intelligentie.

Maar het mysterie kan opgelost worden wanneer de Rechtbank leert wat deze ongebruikelijk begaafde persoon ongeveer een week eerder zei in de MNet televisie show *Carte Blanche* op 4 november 2001 dat hij het type kerel is die praat met deze drugs en hen vraagt in hem binnen te treden:

Ik praat met hen. Ik zeg, ‘Jullie zijn mijn vrienden. Ik wil dat jullie mijn virologisch systeem binnengaan en ik wil dat jullie vechten tegen deze vreemde indringer.’

Een maand na Achmat's eveneens domme opmerking in de *Star*, onkundig president Mbeki's nuchtere verklaring betwistend dat ARVs toxisch zijn en het immuunsysteem vernietigen, bevestigde Achmat openhartig in een interview in het nieuwsblad *Rapport* op 10 februari (vertaald uit het Afrikaans), de voor de hand liggende gevolgtrekking dat hij wetenschappelijk volledig achterlijk is:

Met grote oprechtheid heeft het TAC altijd getracht medische wetenschap te begrijpen. En dit is iets waar alle Zuid Afrikanen altijd moeite mee hebben. We zijn wetenschappelijk analfabeet.

(Vermoedelijk bedoelde Achmat in deze categorie rechter Cameron op te nemen met zijn 'virologisch systeem'.) Achmat geeft toe, met andere woorden, dat hij geen 'medische wetenschap begrijpt' omdat hij niet in staat is enige logica in de medische literatuur te zien en in veel mindere mate het met kritische intelligentie te lezen. Echter, Achmat's projectie van zijn eigen intellectuele tekortkomingen op ieder ander in Zuid Afrika wordt duidelijk niet ondersteund door president Mbeki en Dr. Tshabalala-Msimang's deskundige oppositie tegen ARV drugs zoals AZT en hun bezorgdheid omtrent het serieuze gevaar dat deze betekenen voor de gezondheid van, meestal zwarte, Zuid Afrikanen. Achmat's dwaasheid met betrekking hiertoe kan worden verklaard door de algemene waarneming van de filosoof Arthur Schopenhauer, die eens uitlegde dat

Intelligentie is altijd onzichtbaar voor diegene die geen heeft.

Het zou kunnen dat Achmat pleit vanuit het verdachtenbankje in het Internationaal Gerechtshof dat zijn gebrek aan voortgezet onderwijs verantwoordelijk is voor zijn onvermogen te begrijpen wat president Mbeki

identificeert als 'de ernstige waarschuwingen die medische onderzoekers uiten' omtrent AZT, en om die reden faalde onmiddellijk te stoppen met het ondersteunen van GlaxoSmithKline's marketing operatie om de drugs te verkopen aan de Zuid Afrikaanse regering om de, voornamelijk Afrikaanse, bevolking te vergiften, en in plaats daarvan zijn TAC miljoenen aanwendde voor een publiciteitscampagne in Zuid Afrika om president Mbeki's waarschuwing algemeen te verspreiden dat de meestal zwarte, Zuid Afrikanen, in ernstig gevaar waren vergiftigd te worden door een criminele drugs maatschappij die haar toxische waren dumpte in Zuid Afrika op basis van bedrieglijke claims zoals AZT en eveneens 3TC 'Prolong Life and Delays Disease Progression' (*vertaald: Verleng het leven en vertraag voortgang van ziekte*'), zoals GlaxoWellcome onjuist de drugs adverteerde voor Afrikaanse kinderen in hun uitgave *Modern Medicine in South Africa* van april 2000, terwijl feitelijk overvloedige onderzoeksdata op precies de tegenovergestelde conclusie doelde op beide punten.

Elke verdediging tegen de aanklacht die Achmat naar voren zou kunnen brengen voor het Internationaal Gerechtshof dat hij niet volledig strafrechtelijk schuldig is en daarom niet onderworpen aan een straf zoals elke volwassene bij zijn volle verstand, omdat hij een door zichzelf erkende idioot is met betrekking tot medische wetenschap (en daardoor perfect gekwalificeerd om een lid te zijn van de HIV Strategic and Technical Committee van de WHO sinds 2004) en hij aldus kinderlijk en onkritisch alles en wat dan ook gelooft wat drugsmaatschappijen beweren over hun handel in hun marketing propaganda, is tenietgedaan door het feit dat hij directe persoonlijke kennis heeft van de gevaarlijke toxiciteit van ARVs waarvoor president Mbeki en Dr. Tshabalala-Msimang herhaaldelijk voor

hebben gewaarschuwd, zodanig dat hij persoonlijk hun toxische ziekmakende effecten heeft ervaren in dien mate dat hij door hen ernstig letsel opliep en een jaar later er bijna door werd gedood:

Tijdens een media briefing op 8 september 2003 zei Achmat dat hij vier dagen eerder zijn eerste dosis Triomune nam, een generische ARV cocktail van d4T, 3TC en nevirapine in één tablet. Hij had onmiddellijk zware hoofdpijn en een bedwelmende lichthoofdigheid dat hem 'high' deed voelen. Binnen een paar maanden maakte de giftige drugs hem zo ziek dat hij volledig invalide werd.

Een artikel in de *Daily Dispatch* van 28 mei 2004 onthulde dat niet alleen de toxiciteit van dit drievoudige combinatie ARV regime Achmat zowel lichamelijk als geestelijk kreupel had gemaakt en had uitgeschakeld, hij was ook vastbesloten dit verborgen te houden – om die reden dat hij hierover geen gezichtsverlies wilde lijden tegenover president Mbeki en Dr. Tshabalala-Msimang, door hun veelvuldige publieke waarschuwingen over de toxiciteit van ARVs in het openbaar gerechtvaardigd te zien door zijn erkenning dat zij hem ernstig letsel hadden berokkend, vooral sinds hij hun had beschimpt zonder enige vorm van zelfbeheersing gedurende hun eerste termijn als president en minister voor volksgezondheid met als rede hun antipathie ten opzichte van deze drugs welke hem nu zelf te zwaar op de maag vielen. En meer dan gezichtsverlies wilde hij de politieke grond niet verliezen die hij gewonnen had door middel van zijn meedogenloze reclamecampagnes, door te verbergen dat zij volledig gelijk hadden omtrent deze drugs en hij er volledig naast zat.

'Dingen zijn er veranderd in Zacki Achmat's leven.' Ging het rapport:

Eens direct toegankelijk en altijd klaar met een snelle opmerking, neemt zijn persoonlijke assistent nu de mobiele telefoon op en houdt de agenda bij van de voorzitter van de Treatment Action Campaign (TAC) en onderzoekt bezoekers streng alvorens zij Achmat's studeerkamer binnen gelaten worden. ... Hoewel deze veranderingen een nieuw structuurniveau in Achmat's leven betekenen en de noodzaak een hoeveelheid aan interview aanvragen te managen, ontspruiten de meer diepe veranderingen uit zijn zes maanden antiretrovirale therapie en hoe deze de charismatische activist dwongen zijn leven te herzien. ... een angstaanjagende terugval ... vond plaats in februari en maart ... welke Achmat's zelfvertrouwen deed wankelen. ... 'Beginnend aan mijn vijfde maand voelde ik een tinteling in mijn voeten. Eerst sloeg ik er geen acht op, denkend dat ik iets had gedaan tijdens het trainen. De tweede week was het duidelijk voor me en ik dacht, 'Ik kan Manto niet laten winnen, ik kan Mbeki niet laten winnen', en hield het voor me in de drie daaropvolgende weken'. Toen Achmat uiteindelijk zijn arts vertelde over de symptomen, waren de zenuwen in zijn voeten zo gevoelig dat hij nauwelijks nog kon lopen. Een verandering in drugs (van d4T naar AZT) stopte de situatie en zijn linkervoet voelt beter, maar hij kan nog steeds geen gewicht op de rechtervoet laten rusten en ook kan hij geen lange afstanden lopen. ... Achmat, die een klinische geschiedenis heeft van depressie, zegt dat het feit dat hij immobiel was voor een week terwijl zijn arts de bijwerkingen onder controle probeerde te krijgen een vreselijke depressie veroorzaakte, de ergste die hij in twee jaar had gehad.

Feitelijk is AZT niet minder toxisch dan d4T: zijnde nucleoside-analogen, de drugs vallen in precies dezelfde chemische klasse en hebben substantieel dezelfde farmacologische toxiciteit. Verder, de neurotoxiciteit van de drugs welke hem lichamelijk hadden uitgeschakeld hebben hem blijkbaar tevens mentale aftakeling bezorgd (artsen noemen dit ziekteverschijnsel 'chemobrain') eind 2004.

De eerste indicaties hiervan in het rapport van de *Daily Dispatch* werden bevestigd door journalist Willemien Brummer, die Achmat observeerde gedurende een interview gepubliceerd op News24.com op 1 december 2004. Zij was ontroerd toen ze optekende dat

Zijn woorden zijn vleermuizen die op elkaar invliegen in het donker. Zijn zinnen eindigen midden in de lucht. Het was alsof hij naar je keek door een dichte laag mist. Het was gedurende deze tijd dat ik me afvroeg wat er met hem gebeurde. Vooral wanneer hij persconferenties en openbare optredens vlak van tevoren afzegde. ... Tussen slokken ['van soep en een glas sinaasappelsap'] praat hij over zijn verleden en de complexe interactie tussen de chemicaliën in zijn hersenen, zijn genen en het virus waarvoor hij gediagnosticeerd was in 1990. Het HI virus dringt in de hersenen door gedurende de seroconversie [sic]. ...Elke patiënt reageert anders op deze indringing. De kans bestaat dat dit leidt tot depressie en cognitieve reductie en, in het laatste stadium, zelfs tot dementie – een aandoening die gewoonlijk alleen de ouderen treft.

Achmat's eigen subjectieve inschatting van zijn verslechterende mentale aandoening, zijn beginnende, door ARV-veroorzaakte AIDS dementia,

werd uitgedrukt door zijn verontrusting aan Brummer dat 'Het verlies van de controle over zijn geest zijn grootste angst was' – ongerust pratend tot haar als een toenemend seniele oude man bewust ervan dat hij zijn capaciteiten aan het kwijtraken is: 'Zolang ik mijn waardigheid maar behoudt.'

Brummer ging verder:

En toen kwamen de lichamelijke bijwerkingen van antiretroviralen. Vooral perifere neuropathie – een aandoening die plaatsvindt als de zenuwuiteinden zijn aangetast; brandende pijnen worden gevoeld in voeten en benen. Het was zo erg voor Achmat, dat hij in de vijfde maand van antiretrovirale behandeling niet langer kon lopen. 'Ik was volledig melancholisch en disfunctioneel in het begin van het jaar. Ik vocht met mijn naasten en liefste en wilde niet accepteren dat ik bijwerkingen onderging.'

Achmat's zin 'bijwerkingen onderging' lijkt ongepast licht voor zijn lichamelijke verlamming en mentale verzwakking, maar in ieder geval het toegegeven feit dat hij ernstig beschadigd is door ARVs binnen enkele maanden nadat hij deze begon in te nemen, weerlegt compleet zijn schaamteloze claim op de achterpagina van zijn TAC's magazine *Equal Treatment* van maart 2006, 'Door hen ben ik weer gezond.'

Bezorgd om een indruk te wekken dat hij floreerde op zijn pillen en niet door hen in elkaar zakte, beweerde Achmat aan Brummer:

Ik ben in orde sinds juni. In september ging ik naar Londen, Duitsland, Addis Adeba en terug naar London, en ik managede drie afspraken per dag. Ik kwam terug uit Durban op dinsdag.

Wat Achmat wilde laten doorschemeren is dat hij 'sinds juni' niet langer de giftige drugs ervoer als giftig. Een meer plausibele reden is duidelijk dat Achmat, in tegenstelling tot de titel van zijn kleine mugshot in zijn *Equal Treatment* magazine, in werkelijkheid òf niet langer de drug nam òf niet langer nam in de voorgeschreven hoeveelheid en in plaats daarvan in een veel lagere. Dit vermoeden wordt gesteund door Achmat's zelf toegegeven openbare misleiding, en de volmaakte onmogelijkheid dat een mix van drie toxische chemicaliën welke hem extreem ziek maakte, daarna als heilzaam en gezondheidsbevorderend wordt ervaren, nadat hij een van hen verving voor een andere, bijna chemisch identieke.

Zeker maakte hij het duidelijk dat hij niet wil dat iemand hem onderzoekt om zeker te weten dat hij daadwerkelijk zijn giftige pillen slikt zoals voorgeschreven (wat artsen DOT noemen, dat is Directly Observed Therapy – een routine in TB behandeling) omdat, zoals hij zei in de *Statesman* uitgave van 7 mei 2006,

Wat mij betreft, is dat onacceptabel want het limiteert de zelfstandigheid en waardigheid van elke persoon.

In werkelijkheid is de reden dat Achmat niet wil dat iemand hem betrapt in het bedriegen door zijn ARVs door het toilet te spoelen wanneer niemand kijkt omdat zij voor de meeste mensen ondragelijk toxisch zijn.

In een nieuw onderzoek om de voorkomende bijwerkingen in verband met potente antiretrovirale behandeling te bepalen ('Prevalence of adverse events with potent antiretroviral treatment') in enkel-, twee- en drievoudige toediening van ARVs, gepubliceerd in *Lancet* 358(9290):1322-7 in oktober 2001, rapporteerden Fellay et al. 'een hoog aantal voorkomende toxische aandoeningen' in een cohort van 1160 patiënten. Meer dan tweederde van de patiënten aan deze drugs ondergingen bijwerkingen ernstig genoeg om van de behandeling af te wijken – met andere woorden om te voorkomen dat ze de drugs innemen zoals voorgeschreven. Zevenenveertig procent werd gerapporteerd met klinische problemen zoals overgeven, diarree, misselijkheid, vetgroei, gemoedswisselingen, slapeloosheid en moeheid. Bloedtesten onthulden 'potentieel ernstige' abnormaliteiten onder zevenentwintig procent. De onderzoekers classificeerden een 'belangrijk aantal' van deze bijwerkingen als 'ernstig tot zeer ernstig'. Nierfalen en zware vermoeidheid waren 'mogelijk of zeker' het gevolg van hun HIV behandeling waardoor enkele patiënten in het ziekenhuis terecht kwamen.

Meer recent citeerde het 'Updated U.S. Public Health Service Guidelines for the Management of Occupational Exposure to HIV and Recommendations for Postexposure Prophylaxis' (*vertaald: de bijgewerkte U.S. richtlijnen voor de gezondheidszorg in het omgaan met beroepsmatige blootstelling aan HIV en aanbevelingen voor behandeling nadien*), uitgebracht door de US Centers for Disease Control ('CDC') op 30 september 2005, een veelvoud van studies welke rapporteerden dat

ten gevolge van de toxiciteit en bijwerkingen onder HCP ['health-care-personnel' (*vertaald: personeel in de gezondheidszorg*)], heeft een belangrijk aantal HCP niet de volle 4-weekse HIV PEP cursus

kunnen afmaken ... Bijwerkingen werden veelvuldig gerapporteerd door personen die antiretrovirale stoffen innamen zoals PEP ... In meerdere gevallen kon een belangrijk aantal (tussen de 17%-47%) HCP inname van PEP na beroepsmatige blootstelling aan HIV-positieve bronnen hun 4-weekse behandelingskuur niet afmaken omdat zij de drugs niet konden verdragen.

Maar Achmat maakt duidelijk dat hij deze drugs in hun volle dosis inneemt, jaar na jaar, onaangedaan door hun 'toxiciteit en bijwerkingen', waarvan het CDC erkent dat deze beletten dat bijna de helft van de artsen en verplegers hun '4-weekse behandelingskuur niet afmaken omdat zij de drugs niet kunnen verdragen'; en in plaats van campagne te voeren om de bevolking van Zuid Afrika te waarschuwen dat zij worden vergiftigd en ernstig ziek worden door de toxiciteit van ARVs, zoals hijzelf – net als in de bevindingen van Fellay et al. en vele andere onderzoekers voorspelden – gaat hij nu door met de leugen te verspreiden 'door hen ben ik weer gezond'.

Nevirapine, dat Achmat ook innam, is ook een neurotoxische drug, en is gerapporteerd door Wise et al. in het *British Medical Journal* 324(73342):879 in april 2002 onder de titel 'Neuropsychiatric Complications of Nevirapine Treatment' dat het ernstige mentale problemen veroorzaakt. Een tweede blad met dezelfde strekking was gepubliceerd in hetzelfde jaar door Morlese et al. in *AIDS* 16(13):1840-1841: 'Nevirapine-induced neuropsychiatric complications, a class effect of non-nucleoside reverse transcriptase inhibitors?'

In Achmat's geval waren deze 'neuropsychiatrische complicaties' bijna onmiddellijk te zien. Hij vertelde journalist Jennifer Barrett gedurende een interview gepubliceerd in *Newsweek* op 24 november 2003:

Het meest opvallende nadat ik begon met de inname van de medicijnen is eigenlijk dat ik in de eerste drie weken zo sterk depressief werd – ik ben nog nooit zo depressief geweest in mijn leven.

Een artikel verzonden door de *Associated Press* op 15 oktober 2006, 'Scientists battle HIV dementia: Doctors can't predict which patients will suffer from "neuroAIDS"' (*vertaald: Wetenschappers strijden over HIV dementia: artsen kunnen niet voorspellen welke patiënten zullen lijden onder "neuroAIDS"*), helpt Achmat's mentale ongeschiktheid te verklaren. Hoewel eerst HIV de schuld gevend, rapporteerde het stuk dat

Tegenwoordig resulteert HIV medicatie in een subtielere demencie welke vier of meer jaren voor overlijden toeslaat: Eerst vergeten de patiënten telefoonnummers en worden hun bewegingen langzaam. Sommigen verslechteren zodat zij geen baan kunnen behouden of andere taken uit kunnen voeren, maar niet iedereen verslechtert – en artsen kunnen niet voorspellen wie wel. ...veel specialisten zijn bezorgd [dat] bijna allen kunnen lijden aan een of andere vorm van hersenbeschadiging ...geheugenverlies en andere symptomen van zogenaamde neuroAIDS, wat tenminste een op de vijf mensen met HIV treft en dat meer algemeen wordt naarmate patiënten langer leven.

Na het vervangen van d4T met AZT in zijn drug combo, zich voorstellend dat dit klaarblijkelijk de problemen zou oplossen, claimt Achmat dat hij verdergaat met een dagelijkse hoeveelheid van ARVs tot 28 maart 2005, toen hij een zware hartaanval kreeg op de leeftijd van drieënveertig jaar, waarop hij in een ambulance naar het ziekenhuis werd gebracht om daar een paar dagen te blijven. Deze vreselijke misère was in hoge mate voorspelbaar door de gerapporteerde bevindingen van Reisler et al. (hierboven geciteerd) in acht te nemen dat (a)

Alle 4 de klassen van antiretroviralen (ARVs) en alle 19 FDA goedgekeurde ARVs direct of indirect geassocieerd zijn met levensbedreigende aandoeningen en de dood.

Dat (b) twee keer zoveel mensen die ARV drugs nemen aan een levensbedreigende aandoening lijden dan wat de onderzoekers een 'AIDS-aandoening' noemden.

En dat (c), veroorzaakt door toxische ARVs,

Hart en vaataandoeningen geassocieerd zijn met het grootste overlijdensrisico.

In dezelfde maand dat Achmat neerviel tijdens zijn hartaanval, schoppend en kreunend op de grond lag, rapporteerden McKee et al. een van de vele mogelijkheden hoe AZT het hart beschadigt in hun blad 'Phosphorylation of Tymidine and AZT in Heart Mitochondria: Elucidation of a Novel Mechanism of AZT Cardiotoxicity' in *Cardiovascular Toxicology* 4(2):155-67:

Antiretrovirale nucleoside-analogen gebruikt in hoog actieve antiretrovirale therapie (HAART), werden geassocieerd met hart, vaat, en andere weefsel toxiciteit geassocieerd met uitputting van mitochondrisch DNA.

De reden, verklaarden zij, is dat 'AZT een potente onderdrukker is van thymidine phosphorylatie in de mitochondriën van het hart'. Wat dit betekent is dat AZT de synthese tussen cellulair DNA vernield en daardoor het hartweefsel vergiftigt.

En nog verder terug in januari 2001, toen het US Department of Health and Human Services haar abrupte verwerping aankondigde van haar 'sla vroeg toe, sla krachtig toe' aanpak van AIDS met AZT en gelijksoortige ARVs, een jaar nadat president Mbeki officieel de wereldbelangstelling had gevestigd op de gevaarlijke toxiciteit van AZT, legde de directeur van het National Institute for Allergies and Infectious Diseases uit:

We zijn zeer bezorgd over een aantal toxiciteiten geassocieerd met het lange-termijn gebruik van antiretrovirale drugs. ... We zien een toenemend aantal patiënten met gevaarlijk hoge niveaus van cholesterol en triglyceriden. ... Het slechte nieuws is dat we nu een manier moeten vinden om onverwachte toxiciteiten aan te pakken, waaronder het potentieel van voortijdige kransslagaderlijke ziekten.

'Voortijdige kransslagaderlijke ziekten' zoals die van Achmat – verergerd door de dyslipidaemia door zijn cardioloog gevonden, zijnde wat Fauci zal noemen 'gevaarlijk hoge niveaus' van lipiden in Achmat's bloed.

Als een gevolg daarvan kan Achmat niet succesvol worden gehoord om te pleiten in het Internationaal Gerechtshof voor een pardon voor zijn misdaden op grond van dat hij is wat zijn lagere school leraren noemen iemand die langzaam leert; dat hij een uitermate dom en onwetend iemand is; dat hij in alle eerlijkheid niet wist wat hij deed toen hij gedupeerd en als medelid werd uitgekozen door de farmaceutische industrie in haar te helpen haar nutteloze, dodelijke drugs te pushen in Zuid Afrika; en om dezelfde reden geen wijs kon worden uit wat president Mbeki en Dr. Tshabalala-Msimang zeiden toen zij de bevolking waarschuwden dat zij in gevaar verkeren ernstig beschadigd te worden door AZT; en dat hoewel op het einde van zijn verklaring in het parlement over AZT, president Mbeki zei –

Om deze materie beter te begrijpen verzoek ik de hooggeachte leden van de Nationale Raad [van Provincies] zich toegang te verschaffen tot de grote hoeveelheid aan literatuur over deze materie beschikbaar op het internet, opdat wij allen de zaak kunnen benaderen met dezelfde achterliggende kennis.

– hij, Achmat, niet eens probeerde dit advies zelf op te volgen, omdat hij zei dat hij een ‘wetenschappelijke analfabeet’ is waardoor de ‘grote hoeveelheid aan literatuur over deze materie beschikbaar op het internet’ volledig Hebreeuws voor hem is. In die omstandigheden betaamde het Achmat klaarblijkelijk dat hij een intelligent iemand zou vragen uit te leggen in eenvoudige woorden wat dit alles te betekenen had, in plaats dat hij met opzet een oogje dichtdeed op de manier waarop de Nazi oorlogsmisdadiger Albert Speer, die niet wilde dat zijn briljante carrière werd verstoord door bewijsmateriaal te onderzoeken van de gruwelijke

misbruik van dwangarbeid voor oorlogsproductie die plaatsvond onder zijn jurisdictie, en nog minder door er een eind aan te maken.

Met aan redelijkheid grenzende waarschijnlijkheid, komt het niet in Achmat op om te pretenderen ten overstaan van het Internationaal Gerechtshof dat hij niet wist van de gevaarlijk schadelijke toxiciteit van ARVs welke hem bijna doodden, en welke duizenden Afrikanen doden in Zuid Afrika. Hij kan niet een oprechte dwaling ten aanzien van feiten claimen als grond voor elke verdediging welke criminele aansprakelijkheid uitsluit, zoals voorzien in Artikel 32 van het Statuut van Rome, omdat hij subjectievelijk besepte, uit directe persoonlijke ervaring, dat zijn criminele activiteiten in Zuid Afrika duizenden, voornamelijk zwarte, voornamelijk arme, mensen naar hun dood leidde.

FEITEN DIE ELKE VERDEDIGING OP GROND VAN EEN GEESTELIJKE ZIEKTE OF DEFECT UITSLUITEN

Als hij getuige is van het ineenstorten van zijn verdediging onder het massale bewijsmateriaal van zijn misdaad tijdens zijn zaak, kan Achmat zijn toevlucht nemen tot de toepassing van wijziging in zijn pleidooi om bescherming te claimen van de speciale verdediging zoals vastgelegd in Artikel 31.1.(a) van het Statuut van Rome. Dit zou hem onontvankelijk kunnen maken voor veroordeling en straf als hij kan aantonen dat

de persoon lijdt aan een geestesziekte of een geestelijke stoornis die die persoon het vermogen de wederrechtelijkheid of aard van zijn

gedragingen te beseffen, of het vermogen zijn gedragingen te beheersen teneinde de wettelijke vereisten na te leven, ontnemt.

In dit opzicht staat Achmat te boek dat hij [de persoon] herhaaldelijk claimt dat hij geestesziek is, doordat hij zegt dat hij sinds zijn kindsheid lijdt aan zware depressies, voor welke tragische medische aandoening hij chronologisch wordt behandeld met bewustzijnsverdoezelende psychiatrische drugs welke de normale hersenchemie veranderen. Maar of de mate waarin Achmat's endogene ziekte zich bevindt vergevorderd genoeg is en/of het verergerde 'slippende koppeling' effect van de behandeling met zijn psychiatrische drugs op zijn bewuste vermogens voldoende uitgesproken zijn om wettelijk zijn misdaad te excuseren is alleen te bepalen middels een volledig, uitgebreid medisch - forensisch onderzoek uitgevoerd in een afgegrensd geschikt psychiatrisch ziekenhuis.

Een obstakel dat Achmat zijn verdediging kan bouwen op het in het Statuut van Rome genoemd geestelijk gebrek is de vrolijke verzekering van zijn eigen arts in een beëdigde verklaring ingediend bij de Cape High Court in 2006, zaak nr 12156/05, dat

Zackie beschikt op dit moment volledig over zijn geestelijke vermogens.

Echter enigszins dit beeld vertroebelend, beschrijft Dr. Andrews dat Achmat's ARV behandeling niet alleen zijn zenuwen in zijn ledematen had beschadigd ('graad 2 perifere neuropathie ... onder behandeling ... met ... neurologische pijn adjuncts') maar ook zijn hersenen, wat bij hem 'zintuigelijke, motorieke en proprioceptieve' verstoringen veroorzaakte. De

geleerde arts laat de vraag open of hij dacht dat Zackie ten gevolge van zijn ARV vergiftiging voorheen niet de volledig controle had over zijn geestelijke vermogens.

In ieder geval, wat de door de rechtbank toegewezen psychiatrische jury ook mag bevinden, kan Achmat's verder afnemende geestelijke toestand, duidelijk voor meerdere journalisten nadat hij zijn ARV behandeling begon, hem niet baten als grond voor verdediging onder Artikel 31, omdat haar aanvang klaarblijkelijk plaatsvond na het plegen van de belangrijkste daad in het vestigen van zijn misdaad, namelijk de Zuid Afrikaanse regering te dwingen, in samenwerking met andere farmaceutische belangengroepen, op 17 april 2003 dat het ARV drugs in de openbare gezondheidszorg beschikbaar zou maken voor verstrekking aan de, voornamelijk Afrikaanse, armen.

Ondanks dat Artikel 31.1(b) voorziet dat criminele aansprakelijkheid wordt uitgesloten indien

de persoon zich in een staat van intoxicatie bevindt, die het vermogen van die persoon om de wederrechtelijkheid of de aard van zijn gedragingen te beseffen, of het vermogen zijn gedragingen te beheersen teneinde de wettelijke vereisten na te leven, vernietigt,

en Achmat zal misschien tamelijk twisten tijdens zijn rechtszitting dat het neurotoxische effect op zijn hersenen van de ARV drugs die hij een paar maanden nam veroorzaakte dat hij dermate in staat van intoxicatie verkeerde dat hij niet langer zeggenschap had over zichzelf, zoals alle journalisten die over hem schrijven schijnen te denken, laat Artikel 31.1(b) geen verdediging toe

tenzij de persoon vrijwillig in staat van intoxicatie is geraakt onder zodanige omstandigheden dat de persoon kennis had van of geen acht sloeg op het risico dat hij, als gevolg van de intoxicatie, waarschijnlijk zou overgaan tot gedragingen die een misdrijf vormen waarover het Hof rechtsmacht bezit.

Gegeven president Mbeki and Dr. Tshabalala-Msimang's herhaaldelijke waarschuwingen omtrent de gevaarlijke toxiciteit van AZT, en de specifieke vermelding van laatstgenoemde in het parlement op 16 november 1999 dat AZT zenuwcellen aanvalt, was Achmat gewaarschuwd dat hij nog dommer kon worden als hij drugs van dit type nam, omdat zelfs de meest onnozele persoon weet dat een belangrijk deel van de hersenen gevormd wordt door zenuwcellen. Achmat kan daarom niet bekwaam steunen op een verdediging mogelijk gemaakt door Artikel 31.1.(b).

FEITEN VAN VERZWARENDE OMSTANDIGHEDEN VAN DE MISDAAD

In de beraadslagingen van het Internationaal Gerechtshof wat een passende straf zou zijn voor Achmats veroordeling voor genocide, werken enkele overwegingen als verzwarende omstandigheden.

Niet alleen heeft Achmat willens en wetens het bewijsmateriaal genegeerd van de ernstige schade dat zijn voortgaande handelen veroorzaakt, hij heeft ook president Mbeki en Dr. Tshabalala-Msimang venijnig aangevallen vanwege hun waarschuwing voor de toxiciteit van ARV drugs en door nadruk te leggen op armoede en ondervoeding als de hoofdoorzaak van achtergestelde gezondheid (dat is acquired immune deficiency (*vertaald:*

verworven immuundeficiëntie)) onder de arme Afrikaanse meerderheid in Zuid Afrika; en hij heeft ijverig getracht hun waarschuwingen in diskrediet te brengen voor de bescherming van de Zuid Afrikaanse bevolking die zij dienen tegen zijn toxische ARV drugs agenda door hen aan te vallen en persoonlijk te beledigen en om eraan te werken hun reputatie te vernietigen.

Achmat's marketing van de ARVs van de farmaceutische industrie is op een grove oneerlijke en misleidende wijze geleid in meerdere opzichten:

Hij heeft ARVs aanbevolen op een manier zo in tegenspraak met de bekende feiten over hun voor de meeste mensen verzwakkende, ondragelijke toxiciteit dat het illegaal van hem zou zijn dit in de US te doen, en hem blootgesteld zou hebben aan onmiddellijke arrestatie en vervolging indien hij de drugs zou hebben verhandeld in dat land over de rug van valse claims die hij straffeloos in Zuid Afrika maakt.

Op 12 mei 2001 rapporteerde het *Britisch Medical Journal* 322(7295):1143 dat

De US Food and Drug Administration (FDA) een waarschuwing uitschreef aan fabrikanten van AIDS drugs om hen te berispen hun optimistische toon te reduceren van hun antiretrovirale ... billboard en tijdschrift ... drug advertenties. Thomas Abrams, directeur van de afdeling drug marketing, advertenties en marketing van de FDA, zei dat de huidige advertenties gericht aan consumenten misleidend zijn omdat zij falen de tekortkomingen van AIDS drugs in beeld te brengen en ook gezond uitziende mensen laten zien ... sexy en atletische modellen in de kracht van hun leven, die bergen

beklimmen, aan het zeilen zijn, fietsen. Dit zijn bezigheden die erg moeilijk zijn voor mensen met HIV infectie, die de drugs meerdere malen per dag moeten nemen en welke verzwakkende bijwerkingen hebben ... De advertenties zijn daarom in strijd met de Federal Food and Drug Act.

Deze stap van de FDA waarnemend, voorspelde de Zuid Afrikaanse regeringspartij in *ANC Today* op 18 mei 2001 dat Achmat, zijn TAC, en andere farmaceutische belangenvertegenwoordigers deze informatie zouden negeren en persisteren in het tot hun dood verleiden van mensen met desinformatie over ARVs en valse beloften omtrent de voordelen door ze in te nemen:

Ongelukkigerwijs echter, is er weinig kans dat de politici, zakelijke, medische, niet-gouvernementele en media mensen in ons land, die zijn betrokken bij een campagne die niet anders is dan welke de US FDA tracht te verbieden, in het belang van de algemene gezondheid, zullen luisteren naar en reageren op de boodschap van de FDA. Als gevolg daarvan zullen onschuldige mensen in ons land voortdurend lijden, tot de dood toe, te danken aan, gedeeltelijk, het opzettelijke gedrag van deze mede Zuid Afrikanen.

Terwijl de toxiciteit van zijn ARVs Achmat binnen enkele maanden na aanvang van de behandeling met hen hem verlamde, veronderstelt hij nu (in de *Cape Times* op 17 februari 2006) dat de drugs hem levensvuur geven dat hij daarvoor nooit had, in die mate dat hij zelfs 'bergen beklimt'. Dat wil zeggen, hij presenteert zichzelf nu als posterboy voor ARVs in

precies die neptaal en beelden die zelfs de drug industrie welgezinde FDA onwettelijk noemt als mislijdend en onjuist, namelijk van

Gezond uitziende mensen ... sexy en atletische modellen in de kracht van hun leven, die bergen beklimmen, aan het zeilen zijn, fietsen.

Net als Achmat bedrieglijk pretendeert dat hij zo gesterkt is door ARVs dat hij nu 'bergen beklimt', draagt de achterpagina van zijn TAC's *Equal Treatment* magazine een ARV drug advertentie met een foto van rechter Carmeron grinnikend in zijn fietskleding, 'fietsend', en onjuist claimend 'Antiretroviralen houden me gezond', naast de ondertiteling: 'In 2006 reedt hij de 110 km Argus fietswedstrijd'.

Zoals het *Britisch Medical Journal* aangaf dat dit soort oneerlijke en misleidende ARV advertenties illegaal is in de US en de personen in kwestie in de gevangenis gegoooid zouden worden.

Daar hij handelt buiten de rechtsbevoegdheid van de FDA op een crimineel misleidende wijze waarmee hij ARVs promoot in Zuid Afrika, vertoont Achmat's volgende advertentie in *Equal Treatment* naar verwachting 'gezond uitziende ...sexy en atletische modellen in de kracht van hun leven ... aan het zeilen' rondom Cape Point.

Zelfs de farmaceutische bedrijven die ARVs fabriceren claimen niet dat deze medische voordelen hebben zoals Achmat en rechter Cameron onjuist beweren. Bijvoorbeeld, AZT fabrikant GlaxoSmithKline zegt openhartig over haar nieuwe state of the art ARV Ziagen in de 'Product Informatie': 'Ziagen is niet lang genoeg bestudeerd om te weten of het zal

helpen je langer te laten leven of dat je minder van de medische problemen zult hebben die geassocieerd worden met HIV infectie of AIDS.’ Over Combivir, een combinatie van haar drugs AZT en de chemisch soortgelijke stof 3TC, geeft GlaxoSmithKline toe: ‘COMBROVIR is geen geneesmiddel voor HIV infectie en patiënten kunnen nog altijd ziekten ervaren die geassocieerd worden met HIV infectie, inclusief de opportunistisch infecties’. Boehringer Ingelheim zegt over nevirapine: ‘VIRAMUNE geneest HIV of AIDS niet, het is niet bekend of het je helpt langer te leven met HIV. Mensen die VIRAMUNE innemen kunnen nog altijd infecties krijgen die gebruikelijk zijn in mensen met HIV (opportunistische infecties).’ Merck is niet minder bemoedigend over haar protease remmende drug in haar bijsluiter: ‘Het is niet bekend of Crixivian je leven verlengt of de kans andere ziekten te krijgen geassocieerd met HIV.’ Gilead Sciences is eveneens pessimistisch over haar drug tenofovir, die het TAC op dit moment door de keuring van het MCC probeert te rammen; haar ‘Product Informatie’ leest als volgt: ‘VIREAD geneest geen HIV-1 infectie of AIDS. De lange termijn gevolgen van VIREAD zijn op dit moment niet bekend. Mensen die VIREAD nemen kunnen nog altijd opportunistische infecties krijgen en andere aandoeningen die plaatsvinden bij HIV-1 infectie. Opportunistische infecties zijn infecties die ontstaan omdat het immuunsysteem zwak is.. Sommige van deze aandoeningen zijn longontsteking, herpes virus infecties, en Mycobacterium avium complex (MAC) infecties.’

Bij het marketen van de ARVs van de farmaceutische industrie in Zuid Afrika, heeft Achmat consequent hun potentiële dodelijke toxiciteit afgezwakt. Zijn TAC pamflet ‘Immune Reconstruction Syndrome (IRS)’,

bijvoorbeeld, vertoond een glimlachende ‘gezond uitziende’ zwarte man in een schitterend wit merkshirt, er ‘sexy en atletisch’ uitziend ‘in de kracht van zijn leven’, verklarend:

Ik werd ziek door TB nadat ik met ARV behandeling begon.

De perverse, infantiele, magisch reden die wordt geleverd in de tekstballon van het model is ‘omdat de slapende TB in mijn lichaam zijn kans greep te ontwaken toen mijn immuunsysteem zich begon te herstellen’. Sinds ARVs potente algemene metabolische vergiften zijn, zoals Lewis en Dalakas (eerder geciteerd) op wezen, is verder commentaar op deze waanzinnige uitleg waarom gezonde mensen ernstig ziek worden wanneer zij erdoor vergiftigd worden ten overvloede.

Geen enkele fabrikant van welke ARV ook beweert, zoals Achmat’s TAC dat doet in haar propagandastuk over ‘IRS’, dat haar drugs, alleen of in combinatie, een persoon die ziek is geworden door TB ‘weer gezond en beter’ kan maken en houden. Dit is omdat er geen enkel gerapporteerd klinisch bewijs is die deze onwaarschijnlijke, volkomen gefabriceerde claim ondersteunt. Integendeel, een veelvoud van onderzoeksbladen rapporteerden – en Achmat bevestigt dit expliciet in zijn TAC’s artikel ‘IRS’ – dat ARVs feitelijk serieuze ziekten veroorzaken zoals

TB, Longontsteking, Cryptococcal Meningitis of [maakt mensen] in het algemeen ziek.

De ongelooflijk stomme bewering in het ‘IRS’ stuk dat ‘Als je start met ARV medicatie’ ontwikkel je ‘TB, Longontsteking, Cryptococcal Meningitis of [word je] in het algemeen ziek’ omdat ‘je immuunsysteem sterker wordt’

door de drugs schijnt op een lijn te staan met een organisatie geleid door een mentaal onstabiel en intellectueel getart persoon die pocht 'wetenschappelijk analfabeet' te zijn.

Zoals bovenvermeld, Achmat's oneerlijkheid in marketing van ARVs ten behoeve van de farmaceutische industrie strekt zich uit tot zelfs het bedrieglijk verbergen voor president Mbeki en Dr. Tashabalala-Msimang, en voor de bevolking van Zuid Afrika, dat de drugs bij hem persoonlijk verlamme schade hebben berokkend (mitochondrische myopathie, perifere neuropathie and mentale verzwakking) en hem bijna doodde (hartaanval).

Een uitzonderlijk betreuenswaardig aspect van Achmat's criminele activiteiten in het hegemonialiseren van de ARV drugs als de enige toegestane behandelmodaliteit van AIDS is zijn campagne van culturele genocide door de eeuwenoude Afrikaanse geneeswijzen en medische kennis in Zuid Afrika te denigreren en te ondermijnen, in het algemeen in het Westen gerefereerd als Traditional African Medicine (traditionele afrikaanse geneeswijzen).

Achmat bezoedelt als 'onethisch' elke traditionele genezer die de mensen die lijden aan AIDS-bepaalde ziekten behandelt met natuurlijke medicijnen, en die waarschuwen tegen de toxiciteit van ARVs; en hij impliceert dat zulke genezers strafrechterlijk gestraft moeten worden. In een stuk onder de subtitel 'Stop unethical healers' (*vertaald: stop onethische genezers*) in de uitgave van het TAC jaarnaal *Equal Treatment* in mei 2005, schreef hij:

Sommige traditionele genezers verspreiden een gevaarlijke boodschap. Zij claimen dat zij AIDS kunnen behandelen en dat

antiretroviralen toxisch zijn. Hun gedrag geeft andere traditionele genezers een slechte naam. Dit laat zien dat regulering noodzakelijk is zodat de traditionele geneeswijzen de patiënten beter zullen dienen. Dit is iets wat traditionele genezers zouden moeten ondersteunen. Als we de traditionele geneeswijze moderniseren, komt dat ten goede aan iedereen, vooral de traditionele genezers.

Met 'moderniseren' bedoelt Achmat klaarblijkelijk dat traditionele genezers hun oude inheemse modellen voor het begrijpen en behandelen van de ziekte moeten verlaten, en zouden allopatische kapitalistische, farmaceutische bio-medicijnen moeten adopteren, centreren op het gebruik van ARVs bij gevallen van AIDS, waarbij zij niet hun patiënten genezen maar doden.

Achmat's aanval op Traditional African Medicine verder voerend, herhaalde de TAC penningmeester Mark Heywood meerdere malen de vernederingen op het 16^e International AIDS Conference in Toronto in augustus 2006, zowel in zijn toespraak voor de plenaire vergadering als in een verklaring aan nieuwsreporters nadat zijn TAC collegas de uitgestalde groenten uit de conferentiestand van de regering van Zuid Afrika grepen, op de grond gooiden, en op hen stampden met hun schoenen. In beide gevallen hield hij onterecht stug vol dat Afrikaanse traditionele genezers nutteloos zijn in de behandeling van AIDS; dat zij mensen doden door hun ineffectief te behandelen met traditionele natuurlijke remedies; dat behandeling met de ARVs van de farmaceutische industrie in plaats daarvan hun leven zouden redden; en dat alleen de ARVs van de farmaceutische industrie geschikt zijn voor de behandeling van AIDS.

Het is niet bekend of GlaxoSmithKline Mr Heywood heeft betaald om AZT en andere ARVs te promoten door zijn conferentiekosten voor hem te betalen – zoals het bedrijf graag deed voor TAC advocate Fatima Hassan in 1998, door grif R5000 neer te tellen zodat zij tegen iedereen in alle eerlijkheid rond kon gaan vertellen op het 12e Internationale AIDS Conferentie in Genève, dat ARVs een mensenrecht zijn.

Hoewel hij zegt dat hij elke dag vitaminesupplementen inneemt, omdat hij weet dat ze goed voor hem zijn, valt Achmat agressief voorsprekers van natuurgeneeswijzen aan, die duidelijk maken dat, zijnde natuurlijk en niet toxisch, essentiële micronutriënten veel beter zijn voor het herstel van zieke mensen dan synthetische, toxische ARVs; en op deze wijze werkt hij als een laffe dienaar van de farmaceutische industrie door haar feitelijke monopolie te verankeren en inbreuk te maken op de formal-sector gezondheidszorg in Zuid Afrika, in het bijzonder bij de behandeling met AIDS, met wijdverbreide fatale gevolgen, hierboven omschreven.

Achmat's herhaaldelijke venijnige aanvallen op de democratische regering van Zuid-Afrika (bijvoorbeeld, refererend aan Dr. Tshabalala-Msimang als 'deze crimineel' op 25 maart 2003, en ergerlijke strafrechtelijke claims tegen haar bij de politie) worden uitgevoerd onder de mom van een publieke benefiet organisatie, waarbij Achmat en zijn TAC claimen de 'burgermaatschappij' te representeren, alsof hij en zijn TAC dat doen, in plaats van Zuid Afrika's bevrijdingsbeweging, het African National Congress, verkozen door een overweldigende meerderheid van de bevolking, die bij iedere verkiezing toeneemt.

Achmat's pretenties te spreken uit naam van de kiezers (voor de 'burgermaatschappij'), echter, worden blootgelegd door het feit dat zijn TAC een kind en werktuig van buitenlandse commerciële en politieke belangen is, geen echte achterban in Zuid Afrika heeft, en niets zou zijn zonder de kolossale buitenlandse staats- en zakelijke financieringen – R38 miljoen in 2006, volgens een rapport op zijn website – om zijn anders werkeloze staf betaalde banen te verschaffen en om zijn ARV marketing operatie te financieren voor de farmaceutische industrie.

Het grondthema van Achmat's laster over de Zuid-Afrikaanse democratische regering is dat door het gebruik van ARV drugs niet te promoten, het strafrechtelijk gezien haar verantwoordelijkheid juist te regeren verzuimt, met catastrofale gevolgen voor de meerderheid van de kiezers welke het representeert – een aanklacht verkort weergegeven in Achmat's buiten de Cape High Court geschreeuwde beschuldiging in juni 2005, dat

Mbeki is verantwoordelijk voor de dood van duizenden mensen.

Met andere woorden, in Achmats brein, hoewel hij succesvol ARVs in het openbare gezondheidszorg van Zuid Afrika heeft 'doen accepteren', zijn door duidelijk te maken dat ze gevaarlijk toxisch zijn en door de bevolking niet aan te moedigen ze te gebruiken, president Mbeki en minister Dr. Tshabalala-Msimang in beginsel massamoordenaar.

PASSENDE CRIMINELE STRAF

In ogenschouw nemend de schaal en ernst van Achmat's misdaad en zijn directe persoonlijke criminele schuldigheid voor 'de dood van duizenden mensen', om zijn eigen woorden aan te halen, wordt het met respect voorgelegd dat het Internationaal Gerechtshof aan hem de hoogst mogelijk straf zou moeten opleggen voorzien in Artikel 77.1(b) van het Statuut van Rome, namelijk permanente opsluiting in een kleine witte staal en betonnen cel, helder fluorescent licht ten alle tijden om hem in de gaten te houden, zijn bewakers brengen hem alleen dagelijks naar buiten om te mogen werken in de gevangenistuin om voedingsstofrijke groenten te verbouwen, ook wanneer het regent, om hem zo zijn schuld aan de maatschappij terug te laten betalen, met de ARVs waarvan hij claimt dat hij ze inneemt, toegediend onder direct medisch toezicht op de volle voorgeschreven dosis, 's morgens, 's middags en 's nachts, zonder onderbreking, om te voorkomen dat hij fingeert dat hij de behandeling verdraagt, indien nodig in zijn opengehouden keel naar beneden gedrukt met een vinger, of, als hij bijt, schopt en teveel schreeuwt, in zijn arm gedruppeld nadat hij is vastgebonden op een stretcher met kabel boeien om zijn enkels, pols en nek, totdat hij door hen de geest geeft, om zodoende deze meest stompzinnige, meest walgelijke, onscrupuleuze en boosaardige pest van het menselijke ras uit te roeien, die de bevolking van Zuid Afrika, voornamelijk zwart, voornamelijk arm, gekweld en vergiftigd heeft voor bijna een decennium nu, sinds de dag dat hij en zijn TAC voor het eerst optraden.

Getekend te Kaapstad, Zuid Afrika, op 1 januari 2007

Anthony Brink

Advocaat van de Hoge Raad van Zuid Afrika

Voorzitter van de Treatment Information Group

Contact details van de aanklager:

Postadres:

Adv A Brink

Email: arbrink@iafrica.com

Treatment Information Group

Postnet Suite 273

Telefoon: 0027 21 426 4513

Private Bag X1

Vlaeberg 8018

Telefax: 0027 86 6720776

Cape Town

South Africa

Internet website: www.tig.org.za

Engelstalige PDF kopieën van dit document kunnen gedownload en geprint worden van de TIG website.